

νυχτιά

νυχτιά, η, ουσ. [<νύχτα + κατάλ. -ιά], η νύχτα: «τη χθεσινή νυχτιά δεν έκλεισα μάτι». (Λαϊκό τραγούδι: *μα τις νυχτιές σαν συλλογιέμαι τα μάτια της τα μενεξιά, φοβάμαι και αναρωτιέμαι πώς θα σ' αντέξω μοναξιά*).

- την παίρνω νυχτιά, έχω στη διάθεσή μου μια γυναίκα όλη τη νύχτα, ιδίως πληρώνω μια γυναίκα πόρνη για να την έχω στη διάθεσή μου όλη τη διάρκεια της νύχτας: «την πήρα νυχτιά και την είχα μέχρι το πρωί στο κρεβάτι μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας